

רחל מרחלת על כל העולם

מיקי ושלי חתן וכלה

כן, טוף-טוף הם עשו זאת בלי לשנות את התאריך, ועמדו בלוח הזמנים כמו שצריך. ואני מתכוונת למיקי ברקן בייץ ולאשתו הטרייה, שלי. השניים התייחסו בחן, בשעה טובה, בשבוע שעבר, וערכו מסיבה רבתית לכל חבריהם במועדון היפואי אל מאצ'ו.

מימי לא ראיתי אוסף כזה של חתיכים כמו שהיה שם באותו הערב. המין הנשי ממש עמד בצל. לעומת כל היפים והגבורים שבאו. נו, לא פלא, כולם ממטרי

ד"ר טז, נרמן ג'ואיסון וחדווה עמרני קפיצות למולדת

כמה טוב לחדווה

שלא תחשבו שחדווה עמרני הישראלית המסודרת, הפסיקה להיות מסודרת כחיים רק בגלל שבאה ארצה לביקור לבדה. לא ולא. חדווה אומנם ביקרה בארץ לפני כחודש, כשבאה לחתונה אחיה יחי עמרני עם ענת האמריקאית. ואז החלטנו כולנו שמישפחת עמרני מסודרת בי חיים סטייל אמריקה.

אבל לחדווה באו געגועים חזקים, וגם שכן בצד הגעגועים הללו. ואז היא השתתפה באירוע, הרופא האמריקאי המקום סים דויד לטפל בכל הפציינטים שלו בביית-החולים בניו-יורק, והגיעה ארצה כדי להופיע בפסטיבל המזרחי. חדווה נראית אומנם מבילה בכל מקומות הבידור עם המישפחה הצמודה שלה, אבל תאמינו לי שהיא מתנהגת למופת.

נו בטח, מה היא צריכה לחפש כאן, אם שם מחכה לה אוצר שכזה?

שלי ומיקי ברקוביץ הם עשו את זה

שמונים ומעלה, כולם שחקני כדורסל, ועוד כמה ידידים, מאמנים ומישפחה. שלי, שהיתה לבושה באבורול כזה עם כיפה לבנה סרוגה על ראשה, לא נראתה כמו כלה, אבל שפעת חיוכים, ונראתה מאושרת לחלוטין. מיקי, לעומתה, הזיע כהוגן, שתה בלי הגבלה, ובילה אי שם ברקיע השמיני. לאכול לא נתנו לי מיסכן הענק הזה. כיוון שכל פעם קראו לו לקבל את פני האורחים ולהצטלם. מיקי שהיה לבוש בחליפה, אבל בלי ומיקסורן סיפר איך קנה את החליפה לחתונה במיוחד באיטליה. הוא אמנם קנה מיכנסים ווסט, אבל את הוויקט שכה לקנות וכך הוא התחתן, תופשי מעומט יתר של ביגוד.

בעלי מועדון אל-מאצ'ו יצאו מגידרם בכל הקשור לערב המיוחד הזה, והכינו כליבד שלא נפל בהדרו ובטעמו מזה של מלון חמישה כוכבים. הם אפילו הכינו, במיוחד לכבוד המאורע, עוגת-כלולות כי דמות מיגיש כדורסל, עם הסל, הכדור, הרשת וכל האביזרים.

מצביהרוח היה מרומם והחתונה, שבו ששה והגיעה באיחור של שנה בערך, לא איכזבה.

בוטיקאי למידות גדולות

נסים למקום כזה, ובמקום אשה מקבל את פניכן גבר, ולא סתם גבר, אלא חתיך כמו מהסרטים — צעיר, תמיר, ונעים-הליכות, הרי זו הפתעה.

וכך בדיוק יקרה למי שייכנס לבוטיק למידות גדולות של זיווה ואלי קורן. אלי, שהוא שחקן כדורסל ויפה אמיתי, החליט שאי אפשר להתפרנס מהספורט לבדו בכבוד, חשב ומצא שאין כל סיבה לעין שלא יעזור לאשתו במכירה בבוטיק שלה. אמר — ועשה. ומספרת זיווה, שמיום שאלה החלו למכור לווייבערס, ההכי נסה הרקיעה שחקים. הן כלי-כך אהבות אותו, אומרת זיווה, עד שהן נכנסות רק בשביל לקבל ממנו קומפלימנטים איך הן נראות ומה מתאים להן יותר ממה.

והבחור, שמחלק את המילים הטובות שלו על ימין ועל שמאל בלי חשבון, דווקא עושה חישוב מדוייק כמה יכניס לו כל קומפלימנט. רק להוכיח לכם כמה משתלם להיות יפה, ואם יודעים איך לנצל את העניין לטובת הכיס, או בכלל עלי תם על דרך המלך.

זיווה, שרואה כי טוב ושבעצם בעלה מצליח עוד יותר ממנה, לוקחת לה חופ-שות, ועקב היותה בהריון מתקדם נהנית לאללה ונשארת בבית לטפל בילדתם בת הארבע. אומנם, אלי עדיין ממשיך מפעם לפעם גם לקלוע לסל, אבל את ייעודו כחיים הוא מצא.

נכון אומנם שזה נשמע מוזר, אבל עבודה היא עבודה, ואפילו היא לא-כל-כך קונוונציונאלית. אם תעמוד לה אשה בגיל-העמידה בבוטיק למידות גדולות, ותמכור את הבגדים לנשים בנות גילה ופלוס, זה יהיה די רגיל, אבל כשנכני

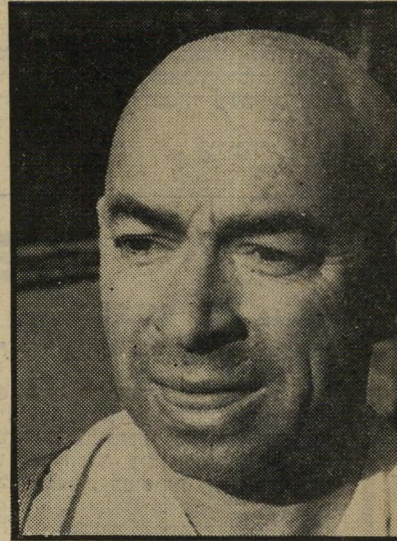
מזל טוב לבן שנה

מזל טוב לרואי (בדיוק כך), בנה הבכור של לימור שריר, מלכת היופי של ישראל לשעבר. הוא הגיע בשעה טובה ובמצב רוח מרומם ליום הולדתו הראשון, ואמא ואבא הכינו לרך שלהם מסיבה צנועה אך יאה.

ומי שנכח במסיבה ראה שאמא יש רק אחת ואפילו אם היתה בעבר יפהפיה ביני לאומיות, רואים עליה, על לימור, שהפרי פרים והציפורים ממנה והלאה. היא התיייתה לא רע, מנהלת בית ומגדלת ילד, אין יותר תצוגות אופנה ואין תחרויות על תארים. לימור הפכה אשה ממוסדת ורצינית, אשת איש ואם בישראל, אשריה וטוב לה.

חתיכה לא שלמה

„רבותי, האלימות תהרוג אותם!“ כך צועק השחקן יעקב בודו, והוא מתכוון במלוא הרצינות. הוא עבר את הכאבים והתברורות על גופו, בשבוע שעבר, כשימחהלך ההסרטה של הסרט השועל בלוד התרנגולות הסריטו סצנה של מכות פור-ליטיות בין הסנדלר הצולע לבין הספר הקרח. הסצנה התנהלה בבית-קפה, וכשי האווירה התחממה כהוגן, התחילו השניים

יעקב בודו מכות על באמת

לשפוך מרק רותח זה על ראשו של זה, ולרדוק שולחנות, ועד כדי כך נכנסו לטראנס שהמכות נעשו רציניות ממש, והכאבים אמיתיים לגמרי.

בודו יצא כולו כחול, מכה וחבורה טריה, הגיע הביתה, ואשתו אסתר קיבה לה את שוק חיייה. הבעל המסור והנאמן שלה הופיע כשהוא חבול במקומות הכי רגישים של גופו הכחוש. מייד ראתה הנאמנה לנגד עיניה את האשה האחרת, וכמה שבודו הסביר לה שכל הרעה הזאת נפלה עליו במהלך ההסרטה התמימה, מיאנה האשה להאמין.

בודו האומלל שכב במיטתו יומיים כי הוא עטוף קומפרסים וממלא בתרופות, וההסרטה הופסקה, עד שלבסוף הוא הסי כים לחזור, אומנם בחתיכה אחת, אבל לא בדיוק שלמה, רק בתנאי שלהבא יינתנו הי מכות בצחוק ולא על אמת. פעם אחת היתה לו די והותר.

סטייל אירופה

בשבוע שעבר נפתחה במרכזה של תל-אביב מיסעדה. אבל זו, שלא כשאר המיסדות, יוצאת מן הכלל. ולמה? ובכן, בגלל שמסביבה יש מיסתורין אמיתי, סחר וגניבות בינלאומיות. ומה כבר אפשר לנגוב במיסעדה? ובכן, אני אומר לכם: את השף, כמוכן.

וזה מה שעשו בעלי המיסעדה החדשה קפה דה-פרז, אלכס שניר ויצחק פאלם. השניים ביקרו בשווייץ במיסעדה בעלת אותו השם, ומאד התרשמו מהתפריט ומצורת הבישול המיוחדת. וכששאלו מה המיוחד, אמרו להם שכאן הסוד כבר שמור יותר ממאתיים שנה, ועובר רק מאב לבן, ואף אחד חוץ מהטבח אינו יודע את המתכון. ישבו שני אנשי-העסקים הממולחים הללו, חשבו, ומצאו שאם תהיה דרך לנגוב את השף ולהבריח אותו ארצה, כל בעיותיהם תיפתרנה. עשו מה שעשו, והצליחו לשכנע את הבחור, צעיר בן 27 ששמו פאול באומגרטנר, שיעבור לגור בישראל. הם הבטיחו לו הרים וגבעות, והנה התוצר המוגמר לפניכם: מיסעדה על רמה אירופאית עם טבח אירופאי ופריטי אירופאי.

בפתחה החגיגית נכח שגריר שווייץ בארץ, הנץ יוהבר סוברלי, וכשנאם, הוא סיפר לכולם עד כמה קפה דה-פרז השווייצני ידוע בכל העולם, וכי תיקוותו היא שסניפו הישראלי לא יירד ברמה ולא יבייש את הפרימה. אז בבקשה.

לימור שריר ורואי אמא מבית טוב